

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LII

1

LÉDEN 2023

Volarský advent tradičně zahájilo Zámecké trio.

Tradiční bylo i rozlévání punče vedením města.

Trhy se konaly jak na náměstí...

...tak v Radničním síle.

Nechyběla ani Andělská pošta.

První adventní svíci zapálila starostka Martina Pospíšilová.

Úvodní koncert obstarala ZUŠ Volary.
foto jp

Zvonkový průvod rozsvítil vánoční strom i kouli.

Foto měsíce

Přestože pro většinu lidí končí Vánoce 26. prosince, nejspíše pak Silvestrem, ve skutečnosti přesahují do dalšího roku. Datum jejich konce je však pohyblivé a jde o neděli, kdy se slaví Křest Páně, což je neděle po Třech králich. Letos tedy 8. ledna 2023. Tak si ještě trochu užijme.

foto jp

Vážení spoluobčané,

ještě v nás doznívá ta radostná a klidná atmosféra vánočních svátků, kdy měla většina z nás příležitost v kruhu svých nejbližších alespoň na několik dní zastavit kolotoč všedních dní naplněných prací, povinnostmi a starostmi, a už je tu Nový rok.

Nový rok není jen údaj v kalendáři, ale pro každého z nás znamená i začátek nových plánů, předsevzetí a určení si nových cílů, které bychom během nastávajícího roku chtěli uskutečnit jak v soukromém, tak i pracovním životě. Je to však i čas ohlédnutí se zpět a zhodnocení toho, co jsme minulý rok zažili, vykonali, nebo nestihli udělat.

Pro nás je důležité, že právě začíná další rok se všemi svými radostmi i strastmi, úspěchy i zklamáním. Tak to k životu patří.

Bilancovat za všechny není možné, to musí udělat každý sám. Výsledky budou různé. Jsou některé věci, o nichž se hovoří a věci, o nichž se raději mlčí. Ale nyní hovoříme o novém roce! Co nás čeká? Co očekáváme my?

Kéž je obojí v rovnováze! Za nás všechny bych měla několik přání – ať jsme všichni zdraví, ať máme každý den hodně radosti a co nejméně zlosti, ať máme dobré sousedy, kolegy, přátele, příbuzné i partnery, ať v sobě najdeme sílu a schopnost bránit dobro, čest a pravdu a ať máme víc hezčích dní než těch horších, víc lásky než nenávisť, víc hojnosti a radosti než smutku a trápení.

Vstoupili jsme do nového roku, tak necht' jím všichni dobře a úspěšně projdeme a co nejlépe z něj nakonec vyjdeme.

Vážení spoluobčané,

řeji vám pevné zdraví a hodně úspěchů v pracovním i osobním životě po celý rok 2023!

Martina Pospíšilová

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA VOLARY

ZM stanovilo cenu vodného a stočného pro rok 2023 pro všechny odběratele takto:

vodné	32,69 Kč/m ³ bez DPH (DPH 10 %)
stočné	44,89 Kč/m ³ bez DPH (DPH 10 %)

ZM rozhodlo pozemky označeného jako st. parcela č.129/3, jehož součástí je stavba Volary č. p. 145 a části pozemku, označeného jako parcela č. 5428 (podle geometrického plánu č. 1957-78/2022 se jedná o pozemek, označený jako parcela č. 5428/2) neprodat a ponechat je ve vlastnictví města Volary.

RM rozhodla uzavřít smlouvu o sdružených službách dodávky plynu a elektřiny s dodavatelem TEDOM energie s.r.o.

více na www.volary.cz

Jednání Zastupitelstva města Volary se uskuteční 23. 1. 2023 od 17:00.

KIC
VOLARY

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. LEDNA 2023**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Podnikatelé a odpad

Vážení podnikatelé, soukromníci a živnostníci, tak jako každý rok, tak i letos vás touto cestou upozorňuji na povinnost likvidovat své odpady v souladu se zákonem o odpadech (zák. č. 541/2020 Sb.), který Vám nabízí tyto možnosti:

- 1/ Připojení k systému odpadového hospodářství města na základě písemné smlouvy. Nespornou výhodou této možnosti je, že původce odpadu nemusí vést evidenci odpadů (sníží tak svou administrativní zátěž) a závazek města poskytnutí pomoci při řešení problémů v této oblasti.
- 2/ Zajištění vlastního externího dodavatele svozu odpadu na základě písemné smlouvy s oprávněnou osobou (svozovou společností). V naší krásné lokalitě bohužel není moc na výběr a troufám si říci, že kromě povinnosti vést evidenci je tato možnost i dražší.
- 3/ Existuje i alternativní možnost, na kterou zákon také pamatuje, a to „parazitovat“ na systému města a ukládat své odpady do nádob, které jsou určeny pro občany města. Tato možnost je extrémně drahá a za toto počínání hrozí pokuta do jednoho milionu korun.

Žádám vás tedy (ať již podnikáte v ubytovacích službách, prodeji, výrobě atd...), abyste mě neváhali kontaktovat a současně vás odkazuji na stránky města, záložku Odpadové hospodářství / Podnikatelský odpad, kde najdete smlouvu včetně příloh, ale i příručku pro podnikatele, kde jsou přehledně povinnosti podnikatelů shrnuty.

Třídíte?

Věděli jste že:

- Do žlutých kontejnerů na plast můžete kromě plastů a nápojových kartonů odkládat i drobný kovový odpad? Patří sem např. plechovky od nápojů, vymyté konzervy, víčka od lahví, šroubky, hřebíky a ostatní drobné kovy. Naopak sem nepatří víčka od jogurtů, kovové obaly od barev a olejí.
- Do kontejnerů na oblečení a do sběrného dvora můžete odevzdávat suché, zeminou a ropnými látkami neznečištěné oděvy, párovou nositelnou obuv, kabelky, bytové textil, prostěradla, povlečení a čisté nepoškozené textilní hračky?
- Podle zákona o odpadech, likviduje odpad ten, kdo jej vytvořil? Stavební odpad po drobných stavebních úpravách prováděných ve vašich domácnostech patří firmě, která práce provedla a měla by ho odvést na své náklady na skládku? Snižuje se tak objem odpadů a náklady města na likvidaci.
- Použitý tuk místo vylévání do odpadu (což neuvěřitelně zatěžuje čističku vod a celý odpadní systém) odnést v PETkách na sběrný dvůr, nebo vhodit do zelených popelnic rozmístěných po městě?
- Na sběrném dvoře je velkoobjemový kontejner určený k odkládání objemného plastu?

Odpadové hospodářství

Na posledním zastupitelstvu města Volary jen těsně neprošla vyhláška, která by občanům města na příští rok odpustila poplatek za odpad. Nepřísluší mi hodnotit výsledek, ale jako úředník konstatuji, že skutečné náklady na provoz odpadového systému obce byly za rok 2021 rovných 1 200 Kč a bohužel za letošní rok skokově podražil. Skutečností tedy je, že poplatek 800 Kč v roce 2021 představoval 2/3 skutečných nákladů. V současné době město Volary intenzivně jedná o efektivnějším nastavení systému odpadového hospodářství, který by měl pomoci městu splnit zákonné povinnosti a stabilizovat cenu za jeho provoz. Jak a zda se to povede a jaká bude v budoucnu cena, záleží tedy nejen na vedení města, ale především na nás, jak ho budeme využívat a důsledně třídit.

Aleš Valíček, referent odboru ISM a ŽP

Ve zkratce

Ohrazený betlém

Volarský betlém se schoval za plůtek, neboť hrozil pád soch na často si zde hrající děti. Cedulka ani slovní upozornění bohužel neměly žádnou účinnost a vzhledem k těžišti soch je problematické i jejich zajištění.

Adventní večery

Každý večer, bez ohledu na to, zda se konala některá s adventních akcí, se volarské náměstí stávalo místem setkávání. Popovídání si s přáteli, horký punč, klobása či koblížky.

Setkání s řediteli

V městském hotelu Bobík se na sklonku roku na neformálním setkání sešlo vedení radnice reprezentované radou města s řediteli příspěvkových organizací města i městských firem.

Tříkrálová sbírka

Více než 70 tisíc koledníků se na samém počátku nového roku vydá s kasičkou a křídou dům od domu. Největší charitativní akce u nás se koná již po třiatřicáté a během celé doby se podařilo vybrat více než 1,5 miliardy korun.

Vážení Volarané,

dovolte mi vás prostřednictvím našeho radničního listu v novém roce pozdravit a předložit vám několik informací a postřehů z činnosti vaší radnice.

Na základě mnohých stížností občanů našeho města reagovalo vedení radnice na poměrně dlouhodobě nefunkční věžní hodiny na kostele. Zaslouhou pracovníků úřadu pana Pavla Duška a Ing. Stanislava Růžičky byly tyto již opět zprovozněny. S ohledem na skutečnost, že je zde kloubena mechanická a analogová část hodinového stroje, (což zapříčiňuje časté poruchy), je ke zvážení možnost ovládní rafíček hodin digitálně, a hodinový stroj ponechat jako historický artefakt, neboť se stále zpoždují a návštěvníci města mnohdy nehezky argumentují tím, že se ve Volarech zastavil čas.

Dne 8. 12. 2022 proběhlo na radnici vstupní jednání pro již zahájenou přípravu plánované rekonstrukce silnice Blažejovice-Volary. Zástupci města a personální vedení města jsou nakloněni především té projekční variantě, která zkracuje stávající serpentiny, zrychlí dopravu a odstraní již dnes nebezpečný úsek i z hlediska bezpečnosti silničního provozu.

Havárie kanalizace ústící do Volarského potoka (která způsobila ekologickou újmu ve smyslu znění §2 zákona č. 167/2008 Sb., a to ve dnech 22.–29. 8. 2022), byla vyřešena v minulém roce v Mlynářovické ulici tím, že ČVaK po dohodě s městem Volary zajistil stavebně technické přepojení objektů dle dikce zápisu sepsaného za účasti příslušného vodoprávního úřadu 16. 9. 2022.

Na havárii vodovodního řadu v lokalitě Mlýny ČVaK ve spolupráci s Městem Volary zajistil výměnu poškozeného potrubí pomocí pásového bagru, a to na místě ne zcela přístupném pro kolový bagr. Pro provedení původně zamýšleného řízeného protlaku se s ohledem na zimní období vedoucímu provozu ČVaK Volary panu Josefu Liškovi okamžitě po havárii vodovodu zajistit žádnou firmu nepodařilo. Tyto firmy v zimě řízené protlaky neprovádí.

V rámci plánované totální rekonstrukce chodníku v ulici Budějovická budou odborem ISM osloveni majitelé rodinných domů ve směru při výjezdu z města (v rozsahu od železničního přejezdu až po autobusovou zastávku), aby Městu Volary protokolárně sdělili, zda je nutné při této plánované akci vyměnit zároveň i jejich vodovodní přípojky, nacházející se v tomto chodníku, a to s ohledem na jejich stáří, neboť po dokončení nového chodníku to již nebude v žádném případě možné.

Na radnici proběhlo jednání s firmou OTTO Elektro, a to s panem Ferencíkem, ohledně dalších možných úspor elektrické energie na veřejném osvětlení našeho města a zároveň následně pak také s panem Jiřím Rýparem (ESMV) ohledně další energetické koncepce města Volary a chystaného energetického managementu pro další roky (ale především zimy), které nyní vedení radnice řeší.

Z výsledků a vyhodnocení již provedených průzkumných vrtů HJ-6 a HJ-7 v rámci akce „Doplňující vodní zdroje pro město Volary“ vyplynulo, že voda v těchto průzkumných vrtech není bez zápachu, nemá dostatečnou vydatnost a obsahuje železo a mangan v množství překračujícím normu. Vedení města se tedy rozhodlo svou pozornost přeměřovat zcela logicky v rámci již započatého projektu na vodní zdroje Horní Sněžná. Nachází se zde vodojem z roku 1908 a město je z něho zásobováno pitnou vodou gravitačně.

V současné době je řešena v našem městě také otázka, zda bude, či nebude zahájeno přezkumné řízení vydaného opatření obecné povahy, a to Územního plánu Volary. Pokud by Krajským úřadem ORRÚPa SR v Českých Budějovicích zahájeno bylo, bude následně vhodné, aby občané tuto záležitost aktivně sledovali a případně sami reagovali na informace uveřejněné na úřední desce.

Václav Mráz, místostarosta

Informace předsednictva STP

- členská schůze se bude konat v pátek 17. února 2023 od 16:00 ve společenském (Radničním) sále města, účast žádoucí, neboť předsednictvo bude navrhovat aktualizaci hospodaření spolku z pohledu benefitů (zvýšení maximálních částek, rozšíření o jiné benefity), a o tomto může rozhodnout pouze členská schůze; neúčast (z jakéhokoliv důvodu) lze nahradit udělením plné moci ke hlasování jinému členovi/člence, plnou moc lze vyplnit u kteréhokoliv člena předsednictva nebo výboru v předstihu, nejpозději před zahájením schůze;
- je možné se přihlašovat k podzimnímu pobytu v maďarských lázních, tentokrát to bude pravděpodobně v městě Sárvár. Přihlášky eviduje paní Jana Švarcová, podrobnosti budou pochopitelně zveřejňovány postupně;
- jako každoročně předpokládáme jednodenní zájezd s prohlídkou vybraného města (zámku, ...), završeném účastí na večerním představení na „otáčku“ v Týně nad Vltavou;
- uvažujeme společně s Českým svazem žen o obnovení tradice oslav Mezinárodního dne žen pro všechny ženy bez ohledu na členství v těchto spolcích;
- plán většiny akcí bude znám po členské schůzi spolku, sledujte, prosím, venkovní vitrínu spolku, stejně tak Volarský zpravodaj, neboť jiná forma informování členské základny a spoluobčanů nebude z důvodů hospodárnosti praktikována.

František Zach

Já a JÁ
ING. ARCH. LUKÁŠ NOVÁK,
 vedoucí odboru výstavby
 a územního plánování MÚ Volary

Blíží se konec roku. Začíná rok nový. A to je čas bilancování, hodnocení a plánování. Při této příležitosti jsem byl osloven, abych si i já položil několik otázek, které by se týkaly mého působení ve Volarech a na stavebním úřadě. Moji mediálně zdatnější kolegové mne přesvědčili, že „rozhovor“ je tou pravou formou, jak se o tyto informace podělit, a proto vznikl tento rozhovor: „Já – JÁ“, tedy mne samotného se sebou:

Já: Na úvod bych chtěl říci, že se trochu známe a proto si budeme tykat :-). Nevadí ti tato netradiční forma rozhovoru?

JÁ: Vlastně ani ne. Určitá míra schizofrenosti je mi asi blížká. Ke své minulé i současné profesi ji vlastně i potřebuji. Tak jako architekt si musí umět klást otázky sám sobě a pak na ně hledat odpovědi. Tak i kdokoli, kdo pracuje na úřadě a občas musí svým rozhodnutím zasáhnout do života jiných lidí, by se měl umět podívat na problém z různých úhlů pohledu. Jen mám trochu strach, aby to neochudilo vlastní rozhovor, který by měl být společným dílem dvou „autorů“. Na druhou stranu se ale mohu uvolnit a rozhovor si užít, protože vím, že mne nečekají žádné nepříjemné otázky „na tělo“.

Já: Nu dobrá. Před časem jsi poskytl rozhovor na místní kabelové televizi, ve kterém jsi řekl, že si místní obyvatelé svého města dostatečně nevědí. Co jsi tím chtěl říci?

JÁ: Aha. Za to se na mne tenkrát hodně lidí zlobilo a ti, co jsou mi blízcí, mi to dokonce

i řekli. Nechtěl jsem se tím nikoho dotknout. Navíc jsem použil špatné slovo. Místo „dostatečně nevědí“ jsem měl říci „dostatečně necení“, to je rozdíl. Chtěl jsem tím říci, že lidé často posuzují hodnotu pozemku, nemovitosti, nebo celého města podle toho, jak vypadá a k jakému účelu slouží teď, a ne podle toho, jaký má potenciál do budoucna. Tedy jak by mohlo jednou vypadat a fungovat. Navíc platí, že to, co máme stále na očích, většinou nedokážeme správně posoudit a zhodnotit, k tomu je potřeba jistý odstup. V každém městě jsou místa, která jsou zdravá a fungují, ale také místa, která strádají, chřadnou a neplní dobře svou funkci. A já jsem bohužel hodně citlivý na ta druhá.

Já: Ted' jsi mluvil o městě jako by se jednalo o nějakou živou osobu. Můžeš to vysvětlit?

JÁ: Architekti a urbanisté často přirovnávají město k živému organismu. Jeho „tělo“ má „orgány“, tedy domy, ulice, náměstí. Tyto „orgány“ plní své funkce, působí na sebe navzájem a je tedy i velmi důležité, kde v „těle“ se který konkrétní „orgán“ nachází. Obyvatelé města jsou pak „duší“ takového těla. Duše a tělo se navzájem ovlivňují. Když to trochu přehenu: „ve zdravém těle, zdravý duch“ a naopak.

Já: Aťák by řekl „hardwér“ a „softwér“

JÁ: Ano. Ale není to úplně totéž. Každé město totiž roste a vyvíjí se jako skutečný živý organismus. Zažívá období blahobytu, tedy růstu, ale i období chudší, období stagnace. Pro vývoj města jsou přitom nutná obě tato období. Je ironií, že většina toho, co na městech dnes památkově chráníme, se zachovala vlastně jen díky těm chudším obdobím, kdy lidé neměli prostředky na to stavět. Kdyby žili stále v blahobytu, naše města by vypadala úplně jinak. Nikdo by neznal Telč, Český Krumlov, ... i historické centrum Prachatic by pravděpodobně neexistovalo. Naštěstí pro naše příští generace, období blahobytu nikdy netrvá věčně :-).

Já: Nechceš snad říci, že čím je nám hůř, tím je městu vlastně lépe?

JÁ: Ne, to určitě ne. Období blahobytu jsou pro rozvoj města stejně důležitá. Ale kladou větší nároky na jeho obyvatele. Mohou se během nich napáchat mnohem větší škody.

Každý, kdo staví, ale také každý zastupitel, který zvedá svou ruku během hlasování, se tak zároveň stává spoluautorem toho, jak bude město v budoucnu nejen vypadat, ale především i jak bude fungovat. A to dokonce i dlouho po naší smrti.

Já: To je obrovská zodpovědnost.

JÁ: Ano a snadno člověk udělá chybu. Jednou jsem pomáhal jednomu investorovi kupovat pěkný byt ve starém činžáku na Vinohradech. Celý byt byl krásně zachovalý v původní podobě, tak jak jej postavili. Akorát jedno okno do dvora předchozí majitel vyměnil za nové, plastové. Hrozně se tím oknem chlubil a nadával na památkáře, že mu nedovolili vyměnit i okna do ulice. Úplně ho odzbrojilo, když investor prohlásil, že první co udělá, až byt koupí, bude, že plastové okno vymění za drahou repliku původního a že pokud by byly vyměněny i okna do ulice, že by ten byt vůbec nekoupil. Někdy to, co vypadá jako investice, nutně zhodnocením nemovitosti být nemusí.

Já: Tak to mu památkáři ušetřili spoustu peněz.

JÁ: Vlastně ano :-). To je samozřejmě vyjímecný případ. Ale i ve Volarech jsou domy u kterých bych jako vlastník dvakrát přemýšlel, než bych z nich vyboural něco původního. Ono když už jednou něco vybouráte, tak to nikdy nejde vrátit. Navíc ve Volarech je městská památková rezervace a ochranné pásmo několika národních kulturních památek. V těchto zónách je za změnu vzhledu stavby považována i změna barevného řešení fasády, nebo třeba umístění označení provozovny. Proto je i pro takové drobné změny potřeba vyjádření příslušného správního orgánu státní památkové péče. Jen tak lze předejít možným následným komplikacím po jejich nepovolené realizaci. Proto bych všem doporučoval, včas nás na úřadě navštívit.

Já: Není to trochu přehnané?

JÁ: Bohužel není. Kreativita vlastníků je bezbřehá a mezi mnohými je stále zakořeněna představa, že „nejhezčí“ je to, co je nejvíc vidět. Ale připravujeme „manuál“, ve kterém by byla stanovena základní pravidla a limity toho, jak lze s fasádami domů v ochranných pásmech pracovat. Vyjádření orgánu státní

památkové péče tak nahradit nelze, ale i přes to by tento podklad mohl stavebníkům v budoucnu ulehčit.

Já: **Když jsi mluvil o městu jako o těle, který „orgán“ ti připadá ve Volarech jako „nejvíce nemocný“?**

JÁ: Každé město má spoustu orgánů nemocných. Většinou jsou to ty, které jsou nejméně vidět a jejichž léčba přitom stojí nejvíce peněz. Je to technická infrastruktura, tedy zásobování pitnou vodou, teplem a likvidace splaškových a dešťových vod.

Já: **A něco co by bylo vidět?**

JÁ: Určitě. Je tu spousta šrámů z období budování socialismu, ale mně osobně teď nejvíc trápí dvě jizvy, které město utrpělo až v době po sametové revoluci. Je to zrušení Dřevařských závodů a oblast bývalých kasáren. Ta první přinesla tak výrazný zásah do „duše“ města, tedy do složení a životní náplně jeho obyvatel, že se z něho Volary stále ještě zcela nevzpamatovaly. Město úplně ztratilo svou původní identitu. Tehdy to bylo město dřevařů. Dnes si říkáme město dřeva. Ale to, co ve skutečnosti v současné době Volary jsou, je potřeba znovu nalézt a správně pojmenovat.

Já: **A ta druhá?**

JÁ: Oblast bývalých kasáren je trochu jiný problém. Jde o fungování celého „těla“ města. Je zajímavé, že v archivu Městského úřadu je dochována urbanistická studie z roku 1941, která řeší výstavbu právě v oblasti bývalých kasáren. Mělo zde vzniknout nové centrum města, úzce propojené na centrum historické. Nové ulice měly navazovat na stávající strukturu města, mělo zde vzniknout nové náměstí, budovy s podloubím, bytové domy, sportoviště, kino a dokonce i veřejný bazén. Z těchto smělych plánů z pochopitelných důvodů šlo a po válce již žádné rozvojové plochy nebyly třeba. Prázdných domů bylo ve městě dostatek. Naopak městu chyběli jeho obyvatelé. V prostoru plánované městské čtvrti začaly vznikat první kasárenské baráky a mezi nimi a městem vyrostl ostnatý drát.

Zásadní změnou pro město byl až rozvoj Dřevařských závodů. Přišlo období prosperity. Bylo třeba budovat. Času nebylo mnoho, vzorem byla moderní města stavěná na pláních Sovětského svazu. Všechno šlo a všechno se smělo. Duše města sice pookřála a povyrostla, ale centrální plánování, které mělo pro tuto duši připravit „tělo“, bohužel již tak úspěšné nebylo. Město s logickou uliční strukturou se rozpadlo na jednotlivé spolu nepropojené části. Dostalo sice všechny své potřebné „orgány“, ale nad jejich umístěním v „těle“ nikdo mnoho nepřemýšlel. Na jednom konci města vzniklo sídliště. Na druhém škola...

Pak najednou zacinkaly klíče, zmizely vojáci i dřevaři, ale kasárna uprostřed města zůstala. A přišlo opět období prosperity. Ale tentokrát to nebyly peníze veřejné, ale soukromé. Kousek po kousku se začalo rozprodávat to, co vzniklo bez koncepce, pro potřeby pohraniční stráže a bez vazby na vlastní město. A s každou prodanou garáží se tak „urbanistické“ řešení kasáren postupně stávalo řešením definitivním. A tak, i když ostnaté dráty zmizely, původní hranice mezi městem a touto oblastí jakoby zůstala.

Výsledkem je, že tam, kde měla vzniknout chybějící propojení jednotlivých částí města, kde mohla být pěší zóna s alejí stromů, kudy by chodily děti do školy, tam nyní skladujeme sůl, startujeme diesely, myjeme auta,... Děti stále chodí podél nejrůšnější silnice a nové bydlení se staví deset minut za městem...

Náprava teď už bude velmi složitá.

Já: **A je vůbec možná?**

JÁ: Nevím, částečně snad. Úplně určitě ne. To, že z Náměstí kookáme na zásobovací rampu Penny, to už je asi na vždy.

Každopádně to bude běh na dlouhou trať. Určitě se to nedá zvládnout za jedno volební období a také je teď už třeba úzce spolupracovat i s jednotlivými vlastníky nemovitostí. V první řadě to ale musí chtít obyvatelé. Kde není poptávka, tam není nabídka.

Mám, ale pocit, že se ledy snad konečně hnuly. Minulé vedení města se rozhodlo zadat vypracování urbanistické studie této lokality. Současné vedení se i s přihlédnutím k výši cenové nabídky této studie, rozhodlo jít trochu odlišnou cestou. Připravit nejprve ideový návrh transformace území, ten představit vlastníkům nemovitostí a teprve pak zadávat projekční práce. Obě řešení mají svá pozitiva i negativa. Důležité je, že snad bylo vykročeno správným směrem. Uvidíme, jestli zůstanou bývalá kasárna oblastí, ze které všichni každý večer odejdou domů a kterou budou děti i nadále raději obcházet. Nebo zda se podaří zahájit jejich transformaci v městskou čtvrt' a položit tak základ tomu, aby jednou mohly být plnohodnotnou součástí města.

Já: **To si přeješ v novém roce?**

JÁ: Určitě ano.

A našemu městu bych chtěl ještě popřát, aby jeho duše ve zdraví přečkala období stagnace a následující období prosperity přišlo co nejdříve tak, aby pak prospívalo i jeho tělo.

středa

11. 1.

16:00

ZAPOMENUTÁ POHÁDKA

SÁL KINA VOLARY

Pohádkový příběh o jednom království, kde vládla lež a nenávisť. Kdo přemůže dvojhlavou saň a zlého krále? Snad to dokáže Veronika s Filipem. V pohádkách totiž nakonec vždy zvítězí dobro nad zlem, štěstí nad neštěstím, chytrost nad hloupostí... Ale na to, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisť, se často zapomíná. Teatr Pavla Šmída přináší pohádku na motivy známého výroku Václava Havla.

divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč

čtvrtek

19. 1.

18:00

JOSEF PECKA – TAJEMNÁ A PROKLETÁ ŠUMAVA

RADNIČNÍ SÁL

Večer s legendárním šumavským průvodcem a spisovatelem.

vstupné dobrovolné

sobota

21. 1

18:00

PACIFICKÁ HŘEBENOVKA

RADNIČNÍ SÁL

Pacific Crest Trail aneb pěšky přes Kalifornii, Oregon a Whashington s Terezou Jandovou, autorkou blogu onthetrail.cz, která v roce 2022 strávila pět měsíců v americké divočině.

vstupné dobrovolné

sobota

28. 1.

20:00

PLES MĚSTA VOLARY

RADNIČNÍ SÁL

Konečně po dvouleté odmlce si můžeme jít zaplesat na městský ples. K tanci a dobré zábavě bude hrát kapela MP3, raut potěší snad všechny chuťové pohárky, předtančení bude úžasné a možná, možná přijde i kouzelník.

vstupné 350 Kč, předprodej vstupenek v infocentru

Na měsíc únor 2023 připravujeme:

pátek

3. 2.

19:00

10. Společenský ples ZUŠ Volary

RADNIČNÍ SÁL

Hraje V-Band ZUŠ Volary pod taktovkou Kateřiny Pavlíkové a Martin Vaverka & friends. Večerem provází moderátor Martin Vaverka.

vstupné 200 Kč, předprodej v kanceláři ZUŠ Volary po tel. domluvě 724 792 799

pátek

10. 2.

16:00

Divadelní spolek LokVar: Brouček

SÁL KINA VOLARY

Brouček, náš velký malý hrdina, zažívá největší dobrodružství svého brouččího života. S Beruškou jsou kamarádi. Maminka s tatínkem mu drží pěsti a kmotřička s Janinkou z dálky dohlížíjí. A možná přiletí i žluna!

vstupné 50 Kč

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

Nikdo nejsme sám

Adventní dění ve Volarech ukončila v pátek 23. prosince předštedrovečerní večeře, kterou poprvé pro osaměle žijící volarské seniory připravila zdejší radnice.

Večeře byla určena lidem starším sedmdesáti let, kteří ve Volarech žijí sami. Osloveno bylo přibližně 140 seniorů, pro případ potřeby byl připravena doprava i bezbariérový přístup do sálu.

Pozvání nakonec přijalo jedenatřicet hostů, z toho pouze pět mužů. Poměrně velký počet přihlášených se pak omluvil z důvodu respiračního onemocnění.

Program byl tradičně vánoční. Přípitek,

polévka, smažený kapr s bramborovým salátem a jako zákusek štrůdl s kávou. Nechybělo vzpomínání nad starými fotografiemi, dárky, rozkrojení jablíčka či požeňání pana faráře, to vše s podmalbou vánočních písní.

„Vánoce jsou obdobím, kdy nikdo nechce být sám. Přitom seniorů, kteří zůstali z různých důvodů sami, je i v našem městě mnoho. Proto se zrodil nápad uspořádat pro ně štědrovečerní večeři, předat jim dárek, popovídat si. Dát jim vědět, že o nich víme, myslíme na ně a záleží nám na nich. Prostě si udělat společný štědrý večer. I když den

dopředu,“ přiblížila vznik nové městské akce starostka Martina Pospíšilová.

Vzhledem k tomu, že se akce nanejvýše vydařila, přestože vzhledem k její jedinečnosti nebylo kde čerpat zkušenosti, počítá radnice s jejím opakováním i v následujících letech.

Poděkování patří jak Městskému hotelu Bobík a Kulturně informačnímu centru za přípravu, tak všem pomocníkům, a především firmě Astrid Volary, která tento nápad finančně podpořila.

text: tp, foto jp

Děkuji paní starostce Martině Pospíšilové, paní Anně Hodánkové a všem radním a pracovníkům KICu za velmi zdařilý a příjemný předvánoční večer. Nejen za občerstvení, které jsme dostali, ale hlavně za to, že nám umožnili setkání s našimi známými. A při promítání starých fotografií Volar jsme si všichni rádi zavzpomínali.

S díky Blanka Svobodová

Předvánoční čas v mateřských školách

Přípravy na Vánoce si děti opravdu užily. V kamenných budovách jsme začali koncem listopadu odpoledním tvořením pro rodiče. Paní učitelky připravily pomůcky pro výrobu vánočních dekorací. V letošním roce jsme poprvé zapojili rodiče do výroby drobných dárečků pro naše volarské seniory, o které se stará místní charita. Tato spolupráce se stala každoroční tradicí a jsme moc rádi, že maličkost z mateřinky udělá radost i dalším lidem.

Děti z lesní mateřské školy připravily se svými učitelkami krátký předvánoční program v areálu na Soumarském mostě. V mrazivých dnech se děti vypravily do knihovny, kde si s našimi knihovnicemi vytvořily obrázky se sněhuláčky, zacvičily si v tělocvičně a prohlédly si vánoční výzdobu na náměstí.

Do všech školek samozřejmě nezapomněl přijít Mikuláš s čertem a andělem. Děti dostaly malou nadílku, zazpívaly, zatančily čertovské tanečky a některé dokonce slíbily, že se polepší a budou po celý rok hodné. Také jsme si pozvali divadlo Zvoneček s Vánoční pohádkou, která dětem udělala radost.

Vážení čtenáři, za celý kolektiv vám přeji v roce 2023 jen to nejlepší a hodně zdraví.

Michaela Dědičová, ředitelka mateřské školy

Mikulášská v DDM

Letos poprvé v rámci DDM proběhla Mikulášská trochu netradičně. V průběhu týdne od 5. 12. do 9. 12. čertice Verulínka navštívila všechny kroužky, které jsou pro letošní rok otevřené.

Děti se dočkaly jak pochvaly, tak malinkého pokárání a závěrem se mohli všichni těšit ze sladké odměny v podobě mikulášských či andělských balíčků.

Strašně ráda bych touto cestou poděkovala i Městu Volary, které nám přispělo finanční odměnou právě na nákup balíčků. Děkuje moc.

*Veronika Honerová,
vedoucí pracoviště DDM Volary*

Splnění dětského snu

Od raného předškolního věku se zajímám o zvony nejen na internetu, ale především o ty skutečné ve věžích, kostelích a zvonících.

Zvony a zvonice si vyrábím i doma z nejrůznějších materiálů, proto jsme s tatškou na zahradě letos na podzim vyrobili opravdovou zvonici.

Mnoho věží a kostelů jsme s rodiči také navštívili. Mé největší přání ale bylo vidět na vlastní oči zvony v katedrále sv. Víta. Tam se totiž ovládají ručně. Proto jsem jednoho dne vyslovil přání rodičům, že bych to chtěl vidět na živo.

Jenže, kde začít? Kam zavolat?

Mamka proto zvedla telefon a volala nejprve do infocentra Pražského hradu, kde jí

odkázali na pražskou kapitulou, která má na starosti pravidelné nedělní zvonění. Paní sekretářka byla z mého zájmu úplně nadšená a slíbila, že se to pokusí zařídit. Sehnala nám kontakt přímo na vrchního zvoníka, pana Tomáše Stařeckého. Ten byl velice ochotný, vstřícný a s mým přáním naprosto souhlasil, a proto jsme mohli v neděli 4. prosince vyrazit na výlet do Prahy na pravidelné nedělní zvonění, které začíná v 9:45.

Zážitek nedokážu ani popsat. Byla to nádherná podívaná na synchronizaci sedmi zvoníků a zvoníček zvonící na vteřiny přesně dle předepsaného harmonogramu, který mají vyvěšený na nástěnce ve zvonici. Inu o pražských svatovítských zvonících se tra-

duje, že by si podle nich mohli lidé v Praze řídit hodinky. Na vlastní oči jsem viděl a slyšel, že tomu tak opravdu je. Na vteřinu přesně v 10:00 utichly všechny zvony naráz.

Největší odměna přišla po dozvonění, když mi pan Stařecký řekl, že mě vezme ještě o patro níže, kde se nachází největší zvon Zikmund, vážící 16,5 tuny (jen jeho srdce váží 380 kg). Tento zvon zvoní jen párkrát do roka při významných akcích a svátcích. Tady jsem měl možnost si zkusit zvon rozezvonit, samozřejmě bez úspěchu. K rozezvonění Zikmunda je potřeba šesti statných dospělých osob.

Tímto bych chtěl poděkovat rodičům i zvoníkům za splnění mého snu.

Jakub Zach, 9 let

**PROVOZ PLAVECKÉHO
BAZÉNU VOLARY**

**LEDEN - ČERVEN
2023**

BAZÉN	SAUNA
pondělí 13:00 - 20:30	---
úterý 10:00 - 20:30	13:00 - 20:00 - muži
středa 10:00 - 20:30	---
čtvrtek 10:00 - 20:30	13:00 - 20:00 - ženy
pátek 10:00 - 20:30	13:00 - 20:00 - společná
sobota 13:00 - 20:30	13:00 - 20:00 - společná
neděle 13:00 - 20:30	13:00 - 20:00 - společná

Pára - Po, St, So - 15:00 - 20:00

☎ 604 210 341

Skauti přivezli Betlémské světlo

Jako každým rokem, i letos se dostalo světýlko z Betléma až k nám do Volar. Tato tradice vznikla v Rakousku, kdy jako uznání nějakého pěkného činu byl vybrán jeden skaut či skautka a ti mohli dopravit plamínek světýlka z místa, kde se narodil Ježíšek až do své vlasti. Po sametové revoluci se k této tradici přidali i čeští skauti a štafetu betlémské radosti předávají dál. Světýlko je přivezeno z Vídně do Brna a Českých Budějovic. Skauti si jej vyzvednou a roznášejí na další místa v naší republice. Betlémské světlo se tak stává poselstvím lásky, přátelství, vánočního klidu a pohody.

Ve Volarech na náměstí, symbolicky u krásně vyřezávaného Betléma, jej naši skauti rozdávali všem zájemcům v neděli 18. prosince. Ať každému Betlémské světlo svítí co nejdéle, a jeho plamínek ať prozáří láskou nejen Vánoce, ale i celý příští rok!

-jun-

Skauti pomáhají

Zima udeřila na počátku prosince v plné síle, a tak jsme si řekli, že je nejvyšší čas začít s pravidelnou pomocí zvířátkům. Krmitko za oknem již každý z nás pravidelně plní dobrůtkami pro ptáčky, ale co lesní zvířátka? Protože jsme nechtěli, aby strádala, vydali jsme se na první zimní výpravu do lesa s pořádnou náručí krmení. Byl sníh, a tak jsme podle stop poznali, kde se lesní zvířata nejvíce zdržují, a tam udělali delší krmnou linku. Na své si tedy přišla určitě jak menší i větší zvířata, tak ptáci žijící v lese.

A hned jsme také naplánovali další krmení, aby zvířátka měla pravidelný přísun dobrot. Už se těšíme, jak je pak v létě budeme pozorovat.

Za skauty sk, vm, foto lw

Volarská bulka – osmý ročník

Dne 26. listopadu 2022 první Adventní sobotu byl uspořádán ve Formance hotelu Bobík ve Volarech již osmý ročník Volarské bulky – karetní hry, která stále láká své příznivce a nové hráče. Akce byla pořádána formou turnaje, kterého se zúčastnilo 20 mužů a jedna žena. Hrál se čtyřkolově, a tak téměř celý odpoledne byl ve Formance slyšet šustot karet. I přes to, že souběžně probíhalo v Českých Budějovicích krajské kolo v této hře, sešli se ve Volarech hráči jak místní, tak také hráči z Lenory, Horní Plané, Prachatic, Vimperka a Vitějovic. Hrál se svižně, a tak jsme mohli po čtyřech odehraných kolech vyhlásit výsledky. Na prvním místě se ziskem 254 bodů se umístil Jaroslav Mikeš z Lenory, druhé místo a čest Volar uhájil Jaroslav Steinbach z Volar se ziskem 204 bodů, třetí příčku pak obsadil reprezentant Prachatic Mário Biháry se ziskem 199 bodů.

Pořadatelé děkují paní starostce Martině Pospíšilové za přivítání hráčů a zahájení turnaje a za finanční příspěvek. Děkujeme také pracovníkům hotelu Bobík za poskytnutí Formanky a vzornou obsluhu. Věříme, že akce proběhla ke spokojenosti všech zúčastněných hráčů, a tak se snad za rok znovu v hotelu Bobík sejdeme.

Za pořadatele Vladimír Bajčík

... inzerce

**Pronajmu zděnou garáž ve Volarech, ul. Revoluční – dlouhodobě. Garáž má 20 m², je po rekonstrukci a má sensorové osvětlení.
Kontakt: Liberdová Šárka, Samota 265, Volary, mobil 606 313 111**

Hokejbal

Hokejbalový klub HBC Flames má za sebou podzimní část soutěže ročníku 2022/2023. O hodnocení poloviny soutěže jsem požádal kapitána týmu Davida Dybu.

Podzimní část sezóny bych zhodnotil kladně, v dosti ohledech je vidět zlepšení, oproti minulému roku povedlo se mít častěji tréninky, potom zlepšená docházka, a hlavně se stabilizoval kádr, do kterého přišlo několik nových tváří.

Na dosavadních výsledcích, zejména ke konci podzimu, bychom měli začít stavět naší hru pro jarní část, k postupu do play off nám chybí momentálně 4 body, což je hratelné.

Za opory a tahouny podzimu našeho týmu bych označil Zdeňka Dočekala, Lukáše Svinteka, Ondřeje Nechutného, ale i ostatní se připojili a byl z toho solidní herní projev. K těm, kteří měli největší podíl na dosažených výsledcích, nemohu opomenout gólmana Jana Matouška, který k nám v průběhu sezóny přestoupil ze Suchdola nad Lužnicí, díky němu jsme získali jistotu v brankovišti a již brzy byl naší oporou.

Celkově každý hráč je určitým způsobem přínosem pro tým, hokejbal není hra o jednotlivci, ale o týmu!!!

Nyní nastala zimní přestávka, kde si chceme chvíli odpočinout a poté se v druhé polovině ledna pustit do tréninku, přípravných zápasů, při kterých budeme pracovat na produktivitě, která je naším kamenem úrazu v řadě zápasů společně s přesilovými hrami. Během přestávky budeme pracovat na příchodu 2–3 nových hráčů, se kterými jsme v kontaktu.

Uvidíme, co nám jarní část sezóny přinese, my se budeme soustředit na to, aby chom předvedli co nejlepší výkon a dobře reprezentovali město Volary. Z tohoto místa bychom chtěli nesmírně poděkovat vedení radnice a zastupitelstvu za finanční podporu, kterou nám poskytuje, čehož si moc vážíme. Děkujeme sportovnímu zařízení v Prachaticích, jež nám poskytuje pronájem hřiště na tréninky a mistrovská utkání, též panu Parkmanovi, správci hřiště, který nám při utkání pomáhá jako zapisovatel. Děkujeme všem fanouškům, kteří nás jezdí podpo-

rovat, moc si vaší podpory vážíme a doufáme, že vám na jaře budem dělat jen radost.

HBC Flames má za sebou dobrou polovinu soutěže, jak vidíte David a spol. by rádi celek doplnili dalšími hráči, kteří mají chuť vzít hokejku a místo bruslí pevnou obuv, a dávat góly mezi mantinely a hokejové branky. Vždyť v tomhle sportu vyrostli, anebo kariéru končilo mnoho hokejistů. HBC Flames má svou facebookovou stránku a vše o jejich výsledcích i zápasech najdete na www.hokejbal.cz. Zájemci se mohou hlásit u Davida Dyby, v Prachatické hokejbalové aréně o zápasech i trénincích.

Výsledky

HBC Flames Volary : Pluhův Žďár 5:4 a 3:4, Pedagog České Budějovice 2:1, Suchdol nad Lužnicí 2:7, HBC Highlanders Prachatic B 2:8, HBC Vikings České Budějovice 3:5, HBC Zliv 3:13, SK Kalich Tábor 2:7 a 0:6, Olymp Jindřichův Hradec 0:15.

Davidovi děkuji za hodnocení a přeji v druhé části soutěže hodně štěstí.

Ladislav Beran

Volarští volejbalisté uctili svého kamaráda

Volarští volejbalisté uctili svého kamaráda Jiřího Voráčka, který tragicky odešel do volejbalového nebe před dvaceti šesti lety.

Žijící spoluhráči, kamarádi i mladí milovníci hry pod vysokou strop si o první adventní sobotě se uskutečnili na počest Jiřího Voráčka již 24. ročník memoriálu tohoto bývalého vynikajícího hráče volarského volejbalu, který byl velkým příznivcem této hry, výborný spoluhráč, kamarád a sportovec, který k sportu přivedl své děti i vnoučata.

Turnaj zahájil předseda Tatraru Volary Jaroslav Šiman, v úvodu krátce připomněl osobnost Jiřího Voráčka, který pro něho byl velkým spoluhráčem, kamarádem a mužem, který rozdával radost a dobrou náladu. V úvodu přivítal syna Jiřího Voráčka Jirku

a vnuka jak jinak, než též Jirku. Jiří starší poděkoval za to, že se sešlo tolik účastníků a že na tatínka tímto způsobem vzpomínají. Oba popřáli hráčům i hráčkám hodně úspěchů a popřáli k adventním dnům hezké Vánoce a úspěšný rok 2023.

Hrálo se každý s každým na dva sety. V případě nerozhodného výsledku se počtem přidělil určitý počet, který se započítával do tabulky. Hrálo se do 25 a končilo se, i když to bylo o jeden bod. Skvělý volejbal předváděly týmy zajímavých názvů, Honza Tým, tým Křížů, Prachatice, Tatran Volary a Horní Planá. Silná sestava nabízela vyrovnané zápasy. Každý tým byl mixem mužů a žen. Jak šel čas, přibývalo krásných výměn, smeče byly místy takové, že i ligisté by se za ně nestyděli, úporná obrana na bloku a nechybělo několik lachtanů. Jedi-

nou překážkou byl pro všechny strop a nářadí pod ním, ale i s tím se všichni vyrovnali úžasně a s úsměvem. Závěrečný zápas byl jako by podle připraveného scénáře, neboť byl soubojem o prvenství v turnaji, který nabídly Honza Tým a tým Křížů. Nádherný zápas, kde rozhodovaly maličkosti a štěstí byl krásným vyvrcholením turnaje a pomyslné zlato po dramatické koncovce patří celku Honza, jehož hráči i hráčky si výhru parádně užili.

Dvacátý čtvrtý ročník memoriálu Jiřího Voráčka skončil pořadím: 1. Honza, 2. Křížů, 3. Prachatice, 4. Volary a 5. Horní Planá. Volejbalový den se vydařil, nechyběl dobrý gulášek, který byl vynikající a též něco dobrého na zub a samozřejmě na žízeň, rezavý mok, který byl po mnohdy vyčerpávajícím boji tím nejlepším jontákem.

Ladislav Beran

Oslavenci měsíce – LEDEN 2023:

1. Raisa NAUMOVÁ	13. Marie KOTLÍKOVÁ
2. Sylva KONRÁDOVÁ	16. Dagmar STAŇKOVÁ
3. Jaroslav KOPECKÝ	17. Ctirad VRÁNA
3. Pavel TRNKA	24. Jan SIVOK
3. Pavel SEDLÁK	27. Vojtěch HARVALÍK
11. Jaroslava KREJSOVÁ	28. Pavel PICHL
11. Blažena PEŇÁKOVÁ	29. Růžena KADLECOVÁ

Předsednictvo a výbor přejí všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel

Předsednictvo a výbor STP Volary děkují členkám i členům spolku, všem sympatizantům a podporovatelům, spoluobčanům, a zvláště radnici města za činnost a podporu v roce 2022 a přejí všem do letošního roku především zdraví, štěstí, lásku a pohodu v kruhu nejbližších, stejně jako úspěchy v pracovním i osobním životě.

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 3. 1. 2023 uplynuly tři roky, kdy nás navždy opustila milovaná maminka, babička a prababička,
paní
Věra Vávrová.
S láskou stále vzpomínají synové František a Jaroslav s manželkou, vnoučata a pravnoučata.

*Hřbitov je smutná zahrada,
kde tiše pění ptáci,
své drahé zde člověk ukládá,
vzpomínat se sem vrací.
Kytičku přineseme, svíčku Ti rožneme,
na tebe, drahý tatínku,
nikdy nezapomeneme.*

8. ledna tomu budou čtyři roky, kdy nás opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček,
pan
Ladislav Beran.
S láskou vzpomínají manželka Eva, syn Ladislav a dcera Eva s rodinami.

28. ledna 2023 to bude 10 let, kdy navždy odešel z tohoto světa náš milovaný manžel, tatínek, dědeček,
pan
Miloslav Klement.
S láskou vzpomínají manželka, synové Miloslav, Jaroslav a Pavel s rodinami.

Každý z nás má někoho, komu by chtěl poděkovat za to, že byl a říci „moc nám chybíš“

Dne 18. 1. 2023 uplyne jedenáct let, kdy nás navždy opustila milovaná maminka, babička a prababička,
paní
Růžena Tomková.
S úctou a láskou vzpomínají děti s rodinami.

*Čas ubíhá a nevrací, co vzal,
ale láska, úcta a vzpomínky v srdci žijí dál.*

Dne 29. ledna 2023 uplynou dva smutné roky, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek a dědeček,
pan
František Sipl.
S láskou stále vzpomíná manželka, dcera a vnuci.

Prázdný je domov, smutno je v něm chybíš nám, maminko, chybíš nám všem.

Dne 22. ledna 2023, uplyne dvanáct smutných let, kdy nás navždy opustila
paní
Libuše Dolejšková.
S láskou stále vzpomíná Libuše a Vratislav s rodinami.

Nové tituly

Beletrie

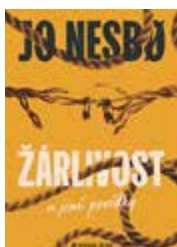
Devátá Ivanka: Šťastná za všech okolností

„Až umřu, kluci,“ říkám svým synům, „chci, abyste věděli, že jsem byla šťastná, protože já dovedla být šťastná za všech okolností.“ Úspěšná herečka a ještě úspěšnější spisovatelka Ivanka Devátá se po letech rozhodla k sepsání autobiografie, které se tak dlouho bránila.

Nesbø Jo: Žárlivost a jiné povídky

Sbírka napínavých povídek od proslulého autora severské krimi. Nevěra se nevyplácí a nakonec vždycky vyjde najevo. A když se vašeň proplete se žárlivostí, k pomstě zbývá už jen krůček.

Harmel Kristin: Vinařova žena

Podtitul: **Láska i zrada s chutí šampaňského**
Vinařství Maison Chauveau bylo pro Ines idylickým domovem, než do kraje Champagne dorazila německá armáda. Zdejší sklepení ovšem ukrývají bohatství v podobě proslulého sektu, jehož výrobu nemůže ohrozit ani válka. Nacisté totiž šampaňské milují stejně jako vítězství. Na vinicích se odehrává příběh lásky a zrady odhalené Američankou, která se o osmdesát let později vydává společně se svou babičkou do Francie po stopách rodinného tajemství.

Galbraith Robert: Neklidná krev

Pravé zlo nezničí ani čas. Pátý z případů Cormorana Strika a Robin Ellacottové. Soukromého detektiva Cormorana Strika osloví s prosbou o pomoc žena, jejíž matka před čtyřiceti lety zmizela za podivných okolností. I přes malou šanci na objasnění odloženého případu se Strike

a jeho parťačka Robin Ellacottová pouštějí do vyšetřování. Záhy pochopí, že před sebou mají dábelky složitou záhadu související s tarotovými kartami, pochybnými svědky a psychopatickým sériovým vrahem.

Naučná literatura

Vojáček Jan: Umění být zdravý

Jeden z nejuživanějších představitelů funkční medicíny se ve své knize zabývá problematikou stresu, chronických onemocnění a vysvětluje, jak ve vlastním organismu probudit schopnost samoléčby a najít ztracenou harmonii.

Zibura Ladislav: Prázdniny v Česku

Výdejte se s Ladislavem Ziburou na dvouměsíční výlet po českých luzích a hájích a připomeňte si, v jak rozmanité a krásné zemi žijeme. Můžete se těšit na vyprávění plné zajímavostí, pozoruhodných příběhů z naší historie a setkání se svéráznými lidmi. Navštívíte všech čtrnáct českých krajů, načerpáte tipy na vlastní výpravy a jako obvykle se také od srdce zasmějete. Tak přisedněte do roztočilého bílého autíčka a nezapomeňte se připoutat! Váš řidič je začátečník.

Pro děti a mládež

Král Robin: Usínací knížka

Ilustrovala: Dao Linh

Udělejte svým dětem usínání ještě krásnější! Některé zavrou oči hned, jiným to trochu trvá. Všechny děti ale ocení, když se před spaním otevře knížka a něco hezkého se přečte. Třeba básničky, které navodí tu správnou atmosféru. Usínací knížka by neměla chybět u žádné dětské postýlky.
Pro nejmenší děti.

Burdová Anna:

Skřítkci Radostníčci a veselé čarování

Ilustrovala: Pavlišová Ivana

Příběhy kouzelných skřítků Radostníčků, kteří hlídají každý splín a slzu, aby rychle vykouzlili úsměv a štěstí.

Pro děti od 3 let.

Hudáčková Barochová Věra:

Příběhy ze zoo – Sobík Popleta

Ilustrovala: Francová Sylva

Sobík Ruda se cítí osaměle. Žije uprostřed stáda dospělých sobů a jeho jedinou kamarádkou je sedmiletá holčička Bětko, která dokáže mluvit se zvířaty. Když se od ní dozví o sobím spřežení Santa Clause, zatouží se k němu přidat. Jenže u nás nosí dárky Ježíšek, a ten žádné spřežení nemá. Ruda se jen tak nevzdá. Rozhodne se změnit české Vánoce. Podaří se mu vyměnit Ježíška za Santu? A co na to děti, které už Ježíškovi napsaly o dárky pod stromeček?
Pro čtenáře od 6 let.

Pondělíčková Klára: Co musejí morčata

Ilustrovala: Tachezy Andrea

Příhody tří nebojácnych morčat, která se vydávají do světa za dobrodružstvím. Bohatě ilustrovaný příběh koncipovaný jako první čtení.

Mecner Vítězslav: Ruka – kompletní průvodce

Od zápěstí až po konečky prstů – lidská ruka ze všech úhlů pohledu. Máme ji denně po ruce, ale téměř ji nevnímáme. Zamysleli jste se někdy nad tím, jak vlastně funguje? Proč je někdo levák a jiný pravák? A věděli jste, že rukama se dá i mluvit, když vám dojdou slova?
Pro čtenáře od 9 let.

„KNIHY JSOU KLIDNÍ A SPOLEHLIVÍ PŘÁTELÉ.“

Victor Hugo

PŘEJEME VÁM ŠTASTNÝ ROK 2023 MEZI SPOLEHLIVÝMI PŘÁTELI.

Adventní koncert ZUŠ Volary v sále kina.

Chrámový sbor Prachatice.

Sejdeme se v Betlémě Vítí Marčika.

Česko zpívá koledy.

Mikulášská Svazu tělesně postižených.

VOSA a její Ukradený betlém.

Seidlovo předvánoční focení.
foto jp

Maraveja.

PLES MĚŠTA VOLARY

SOBOTA 28. LEDNA 2023 - 20:00

**hraje Kapela MP3
moderuje Roman Hajník**

**doprovodný program
předtančení
tombola
raut**

vstupné 350 Kč
předprodej v infocentru
od 2. 1. 2023

PACIFIC CREST TRAIL

aneb pěšky přes Kalifornii, Oregon a Whashington

Tereza Jandová, autorka blogu onthetrail.cz.
V roce 2022 strávila pět měsíců v americké divočině.

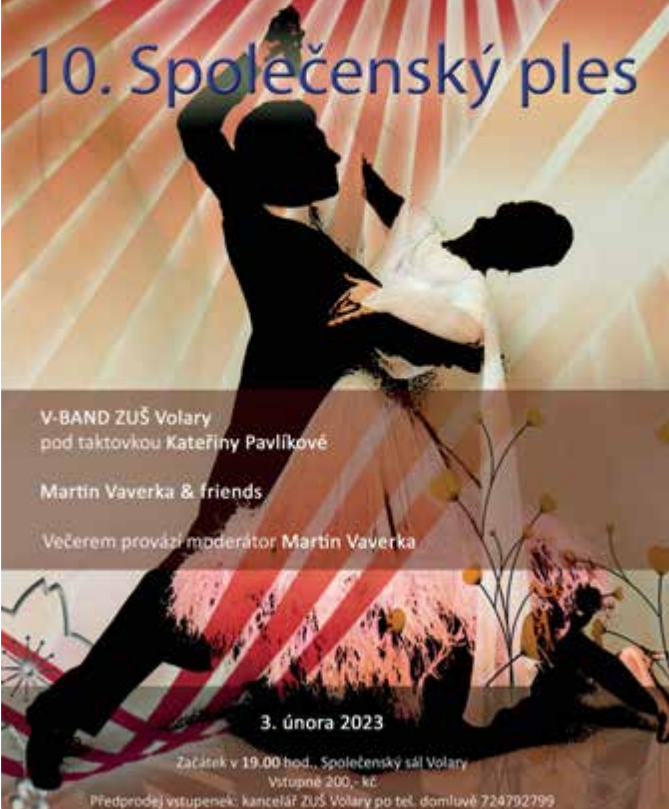
SOBOTA 21. LEDNA 2023

18:00, VOLARY, RADNIČNÍ SÁL

Základní umělecká škola Volary
pořádá

10. Společenský ples

V-BAND ZUŠ Volary
pod taktovkou Kateřiny Pavlíkové

Martin Vaverka & friends

Večerem provází moderátor Martin Vaverka

3. února 2023

Začátek v 19.00 hod., Společenský sál Volary
Vstupné 200,- Kč
Předprodej vstupenek: kancelář ZUŠ Volary po tel. domluvě 724792799

JOSEF PECKA

TAJEMNÁ A PROKLETÁ ŠUMAVA

Večer s legendárním šumavským průvodcem a spisovatelem.

čtvrtek 19. 1. 2023
18:00
Radniční sál

vstupné dobrovolné

STŘEDA 11. 1. 2023, 16:00, SÁL KINA VOLARY

TEÁTR PAVLA ŠMÍDA

ZAPOMENUTÁ POHÁDKA

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI, VSTUPNÉ 50 Kč

Lesní školka v knihovně.

Divadélko Mrak a Pekelná pohádka.

Čokoládové odpoledne.

Vánoční pečení.

Snow film.

Betlémské světlo.

Vánoční koncert pro školáky.

foto jp

Rockový Silvestr a Denyho partáci.

Šumavské zvony zvoní na východě Slovenska

Kostel sv. Jozefa Robotníka v Zemplínských Hámrech.

Zvony kostela sv. Jozefa Robotníka.

Středobodem mnohých šumavských osad i životů jejich obyvatel býval kostel. Mnohdy skromné chrámy také dodnes nejednu ves či městečko zdobí, v řadě případů ale kostely – ba dokonce celé vesnice – neunikly poválečným demolicím ve vysídleném pohraničí. Do této skupiny bohužel patří i osada České Žleby. Tamní farní kostel svaté Anny byl vysvěcený roku 1791 a zdemolovaný v létě 1965. Leccos z jeho kdysi opečovávaného vybavení pak bylo rozseto napříč celým tehdejším Československem, něco zničeno, jiné znovu použito. Tradovalo se mimo jiné, že zvony byly z Českých Žlebů odvezeny kamsi na východ Slovenska.

První, kdo se této stopy chytil, byla paní Sieglinde Kraliková, rodačka z Českých Žlebů, která se se svou rodinou v době komunistické totality starala o tamní hřbitov a zasadila se o jeho záchranu. Absence

konkrétního vodítka ovšem nalezení zvonů znemožnila. Jasnější stopu přinesl až skoro náhodný nálezk, který se mi podařilo učinit v prachatickém archivu – zápis o předání tří částečně poškozených českožlebských zvonů zástupcům obce „Zamlické Hamry okres Humenné“ z 23. září 1963. Rychlá internetová rešerše napoví, že osada toho jména neexistuje. Poblíž Humenného se ovšem nachází vesnička Zemplínske Hámre a v ní i kostel. Zda jsou v něm umístěny českožlebské zvony mi ale žádný dostupný pramen neprozradil. A nejspíš by se mi to ani nepodařilo zjistit, kdybych v tomto pátrání nespojil síly právě s paní Kralikovou. Ta se této stopy chopila a neúnavnými telefonáty s různými zástupci církve na Slovensku postupně našla až faráře příslušného pro Zemplínske Hámre, pana Martina Frenu. Původ ani podobu tamních zvonů sice neznal ani on, přislíbil ale mož-

nost kostel navštívit a zvony prozkoumat přímo na místě. A tak jsme společně jednoho zářijového dne vyrazili na dlouhou cestu v naději, že ztracené zvony z Českých Žlebů nalezneme.

Zemplínske Hámre mají přes vzdálenost asi 612 km vzdušnou čarou s Českými Žleby překvapivě mnoho společného. Zatímco České Žleby byly založeny roku 1709 Janem Kristiánem z Eggenbergu jako vesnice pro lesní dělníky, kteří měli těžít dřevo v okolním pralesě a demonstrovat knížecí moc v pohraničním hvozdu, vznikla východoslovenská osada s původním názvem Jozefova Dolina/Josefsthal roku 1809 z iniciativy Jozefa Rholla jako domov pro dělníky zpracovávající železnou rudu. A zatímco České Žleby odvozují své jméno od žlabů, ze kterých byli kdysi napájeni koně soumarů putujících po Zlaté stezce, protínaly okolí Jozefovy Doliny vodní kanály, které

České Žleby s kostelem sv. Anny, foto J. Seidel

sbíraly vodu na pohon zdejších hamrů. Obě vsi jsou navíc obklopené zalesněnými vrchy, které jsou dnes součástí přírodní rezervace a oblíbeným turistickým cílem.

Cesta autem ze Šumavy k úpatí Vihorlatských vrchů trvá bezmála celý den a nelze se ubránit myšlence, že mnoho vzdálenějších míst k umístění šumavských zvonů tehdejší Československo nenabízelo. Odpoledne konečně dorážíme do Belé nad Cirochou, z tamnějšího farního úřadu je totiž spravován i kostel v sousedních Hámrech. Pan farář Frena nás vítá a zanedlouho se společně odeberáme k pět kilometrů vzdálenému chrámu v Zemplínských Hámrech. Zdejší kostel sv. Jozefa Robotníka je mladou a moderní stavbou. Postaven byl až v letech 1957–1960 a nahradil tak starší kapli, která svou kapacitou přestala místním vyhovovat. Napravo od vchodu se tyčí štíhlá hranolová věž a v jednom z jejích pater lemovaných arkádou je už ze země možné spatřit čtyři zvony.

Do věže vede několik příkrých schodišť a žebříků. Můj průvodce postupně otevírá jednotlivé poklapy, až se ocitáme přímo u zvonů. Toto patro nemá okna, všechny čtyři stěny jsou vyplněné pouze obloukovými průhledy, které zajišťují krásný výhled do krajiny. Postupně si všechny čtyři zvony prohlížím. Dva z nich na první pohled nejsou z klasické zvonoviny a ani svým vzhledem neodpovídají těm, které jsou popsány v protokolu z prachatického archivu. Patrně byly ulity jako zvony provizorní. Pozornost proto obrácím ke zbylým, větším a na první pohled starším zvonům. Uprostřed věže je zavěšený ten vůbec největší a už letmé prozkoumání dává důvod k radosti. Na jednotlivých stranách postupně rozeznávám reliéfy sv. Anny, korunované Panny Marie a Nejsvětější Trojice a pak i zvonářskou značku s nápisem „JOS: PERNER IN BUDWEIS“ a letopočet 1801. Přesně tedy odpovídá popisu zvonu, který byl 26. září 1801 zavěšen do věže českožlebského kostela, přežil tam dvě vlny rekvírování za světových válek a v 60. letech odsud byl odvezen. Na vnitřní straně je navíc opatřen řadou dnes už jen špatně čitelných zápisů v kurentu, patrně ještě od farníků z Českých Žlebů. Poslední ze čtveřice se na první pohled zdá rovněž nadějným. Má stejnou patinu jako zvon prostřední, jen těžko rozeznatelnou výzdobu a nabízí se tak možnost, že jsou stejného stáří i původu. Detailní pohled na ale odhaluje datum 1880, které zvonům českožlebským neodpovídá.

Pak už se odeberáme zpět dolů. Zvony se ostatně zanedlouho rozezná a sezvou místní ke mši, která se tentokrát koná výjimečně večer a má i jedno zvláštní poslání: vyprávět zdejším farníkům příběh jejich zvonů a zároveň se pokusit od nich zjistit, za jakých okolností se zvony do jejich

kostela vůbec dostaly. První částí úkolu se hostíme společně s paní Kralíkovou a pak již napjatě čekáme, zda nám někdo pomůže zodpovědět i naše otázky. Naštěstí je přítomna i pamětnice paní Anna Lešániková, která pomáhá celý příběh osvětlit. Když Šumava po vysídlení původních německých obyvatel nedisponovala dostatkem pracovních sil, byli na lesní práce najímáni i dělníci z východu Slovenska. Na Volarsku se tak na přelomu 50. a 60. let ocitli i muži ze Zemplínských Hámrů, kde v tu dobu místní stavěli nový kostel. Ve státě, kde církev platila za nepřítele, se jim velké podpory dostat nemohlo, a zatímco samotnou stavbu byli schopni svépomocí zvládnout, odlití zvonů bylo pochopitelně nad jejich síly. Muži pracující v okolí Českých Žlebů si pak patrně všimli tamního kostela ponechaného na pospas nepříznivému počasí a vandalům a kontaktovali příslušné orgány s žádostí zvony odvézt na Slovensko. Z pramenů víme, že převoz nakonec povolil Okresní národní výbor v Prachaticích a Kapitulní konsistoř v Českých Budějovicích. Zmiňovaný protokol nalezený v prachatickém archivu uvádí coby přebírající Jána Ogurčáka (1909–1973) a Jozefa Dudiče (1920–1984). Citovaná pamětnice je dcerou druhého z nich. Detaily samotného převozu ještě doplňuje místní kronikář, pan František Barna. Pro zvony do Českých Žlebů se prý vypravil Michal Šváb, zaměstnanec nákladní dopravy ČSAD přiřazený do Zemplínských Hámrů, společně s mladším bratrem Jozefa Dudiče Antonem. V září 1963 tak mohli do svého kostela, který byl vysvěcen dva roky předtím košickými vikáři, zavěsit staronové zvony. O necelé dva další roky později už kostel v Českých Žlebech neexistoval a převoz zvonů do nového chrámu tak vlastně můžeme označit za jejich záchranu. Přes nepříteli mnoho vodítek se tak náš úkol přeci jen podařilo splnit, tedy alespoň z části. Jeden zvon z kostela z Českých Žlebů, ten vůbec největší, jsme ve vzdálených Zemplínských Hámrech skutečně objevili. Poděkování za pomoc patří zejména místním pamětníkům a panu faráři Frenovi. Kam se poděly další dva zvony, které byly podle protokolu z roku 1963 rovněž odvezeny, se nám prozatím zjistit nepodařilo. Je ale možné, že v některém sousedním východoslovenském kostele se je podaří objevit. Další pátrání bude bezpochyby následovat a pokud bude úspěšné, dočká se tento článek svého pokračování. Jisté ale je, že jeden českožlebský zvon existuje – a že pokud někdy navštívíte Vihorlatské vrchy, vystoupáte na vrch Sninský kameň a z údolí uslyšíte bití zvonů, uslyšíte i kus Šumavy, který soukolí 20. století zaválo až sem.

Luděk Němec

Zvon s reliéfy Nejsvětější Trojice, sv. Anny a korunované Panny Marie původem z kostela v Českých Žlebech.

Ján Ogurčák a Jozef Dudič, kteří se podíleli na převozu českožlebských zvonů na východ Slovenska.

Zástupkyně obce Zepmlínske Hámre, farář Martin Frena z Belé nad Cirochou, rodačka z Českých Žlebů Sieglinde Kralíková, autor textu Luděk Němec a kronikář František Barna před oltářem kostela sv. Jozefa Robotníka v Zemplínských Hámrech, 6. září 2022.

V listopadu mrzlo devětadvacetkrát

Měsíc listopad začal velmi teplým počasím a skončil podprůměrnými teplotami. Nijak se v tomto ohledu ale nakonec nevy-mykal průměru let minulých. Přeci jen ale byl listopad 2022 v něčem výjimečný, a to počtem dní, kdy se teplota dostala pod bod mrazu (tzv. mrazový den). Aktuálně je v katastru Volar v provozu 6 meteorologických stanic. Na jedné z nich, v lokalitě u Volarského potoka

nad starým městem, mrzlo 29 dní z 30. To v listopadu dokázalo v celé České republice pouze 6 lokalit a Volary jsou jednou z nich. Na jedné lokalitě, konkrétně na Knížecích Pláních, mrzlo dokonce každý den v listopadu.

Pokud se podíváme trochu do historie měření teplot ve Volarech, tak na stanici Luční potok, která měří 11 let, šlo o rekordní

počet listopadových mrazových dnů, a to konkrétně 27. Stejný počet zaznamenala i stanice na Mlýském potoce, na Jedlovém potoce pod Stögrovou Hutí mrzlo 28 dní. Mrazy jak na Šumavě, tak ve Volarech byly v porovnání s Českou republikou v listopadu velmi slabé. Stanice Stögrova Huť – Jedlový potok skončila s minimální teplotou -8,9 °C tentokrát až jako 69. nejchladnější.

Počasí ve Volarech – listopad 2022

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	2,6 °C	
minimální teplota	-5,8 °C	28. 11.
maximální teplota	17,9 °C	1. 11.
úhrn srážek	60,0 mm	
maximální náraz větru	10,4 m/s	2. 11.
sluneční svit	71,3 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	24x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,5 °C	
minimální teplota	-7,4 °C	13. 11.
přízemní minimální teplota	-9,5 °C	28. 11.
maximální teplota	18,5 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,2 °C	
minimální teplota	-8,9 °C	28. 11.
přízemní minimální teplota	-10,8 °C	28. 11.
maximální teplota	18,9 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	28x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	1x	

Volary, Volarský potok, 773 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,6 °C	
minimální teplota	-7,9 °C	28. 11.
maximální teplota	18,9 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	29x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	2,0 °C	
minimální teplota	-7,0 °C	28. 11.
přízemní minimální teplota	-10,7 °C	28. 11.
maximální teplota	18,3 °C	1. 11.
úhrn srážek	49,9 mm	
maximální náraz větru	11,3 m/s	21. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	26x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,6 °C	
minimální teplota	-8,3 °C	28. 11.
maximální teplota	19,0 °C	1. 11.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Orlické Záhoří (Orlické h.)	-17,8 °C
2. Jelení (Krušné h.)	-17,1 °C
3. Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-16,8 °C
4. Rolava (Krušné h.)	-16,8 °C
5. Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-16,8 °C
6. Orlické Záhoří – Vodárna (Orlické h.)	-16,0 °C
7. Jizerka (Jizerské h.)	-15,6 °C
8. Luční bouda (Krkonoše)	-15,3 °C
9. Světlá Hora (okr. Bruntál)	-14,8 °C
10. Rýmařov (okr. Bruntál)	-14,5 °C
69. Stögrova Huť – Jedlový potok	-8,9 °C

1. Soutisk původní mapy se současnou leteckou.

2. Současná letecká mapa s vyznačenými zachovalými objekty, byť proby úpravou a rekonstrukcí.

3. Walter - originální mapa státního katastru 1 : 2 880 - Čechy, mapováno v roce 1837, reambulace 1872. Zruš (sú) vyznačené spíše (dřevěné) budovy. Do dnešních dnů se zachovaly pouze tři původní objekty.

Na dnešní srovnávací dvojici fotografií vidíme penzion Sněžná, čp. 41 a vlevo budovu čp. 42. na tehdejší Bahnhofstrasse, dnes ulici Budějovická. Fotografie od pana Seidela byla pořízená v letech 1906–1910. Na první pohled vidíme změnu po levé straně ulice, kde již nyní nestojí vysoká dřevěná budova a tím se nám odkrývá větší prostor v pohledu na věž kostela sv. Kateřiny. Beze změny nezůstala ani pravá strana. Těch změn do současnosti je celá řada, neboť prostor křižovatky ulic Budějovická a Lenorská (tehdy Soumarská) prošel velkou úpravou.

Obrázek mapy č. 3 nám jasně dokumentuje, k jak velkým změnám v zástavbě tohoto prostoru došlo. Dodnes se zachovaly pouze tři dřevěné objekty. Představu o této rekonstrukci nám poskytuje soutisk map č.1.

Připravil a fotografoval J. Plachý

ŠTĚSTÍ MÁ
MNOHO PODOB

PF 2023